

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Obec Dírná**, IČO 00252166,
sídlem č. p. 38, Dírná
zastoupena advokátem JUDr. Vlastimilem Hájkem
sídlem Krajinská 224/37, České Budějovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, IČO 70890650,
sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice

za účasti
osob zúčastněných
na řízení: **I) EG.D, a.s.**, IČO 28085400,
sídlem Lidická 1873/36, Brno

II) Povodí Vltavy, státní podnik, IČO 70889953,
sídlem Havlíčkova 3178/8, Praha 5

III) [redacted], narozen [redacted],
bytem [redacted]

IV) [redacted],
bytem [redacted]

V) [redacted], narozen [redacted],
bytem [redacted]

VI) [redacted], narozen [redacted],
bytem [redacted]
zastoupen advokátem JUDr. Ladislavem Dusilem
sídlem nám. Přemysla Otakara II. 123/36, České Budějovice

VII) [redacted]
bytem [redacted]

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2021,
č. j. KUJCK 105000/2021/22,

o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Žalobě se odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 22. 11. 2021 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2021, č. j. KUJCK 105000/2021/22 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Soběslav, odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 18. 12. 2020, č. j. MS/24239/2020, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že ve výroku A. prvostupňového rozhodnutí, bodu I., zrušil slova „celkový objem akumulované (vzduté) vody 6 200 m³“ a číslovku „380“ nahradil číslovkou „338“. Zbylou část prvostupňového rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.
2. Prvostupňovým rozhodnutím vyhověl správní orgán prvního stupně žádosti stavebníka – osoby zúčastněné na řízení VI), tak, že mu povolil:
 - podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), vzdouvání a akumulaci povrchových vod jezem – jezovou zdrží na Dírenském potoce, ř. km 13,078;
 - podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 3 a 5 vodního zákona využívání energetického potenciálu povrchových vod Dírenského potoka a jiné nakládání s nimi prostřednictvím malé vodní elektrárny u [REDAKCE] v [REDAKCE], a v tomto povolení minimální zůstatkový průtok 81 l/s;
 - podle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, provedení stavebního objektu SO 02 - malé vodní elektrárny;
 - podle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 stavebního zákona změnu vodního díla - stavebních objektů SO 01 Obnova náhonu a SO 03 Obnova jezu - stavby s názvem „Božkův mlýn – malá vodní elektrárna v k. ú. [REDAKCE]“.Dále byly prvostupňovým rozhodnutím stanoveny podmínky a povinnosti pro provádění a užívání stavby, uloženy povinnost provedení zkušebního provozu a užívání stavby na základě kolaudačního souhlasu a byl stanoven termín pro dokončení stavby do 12/2022. Správní orgán prvního stupně prvostupňovým rozhodnutím také schválil dle § 115 odst. 18 vodního zákona doplněný Návrh manipulačního řádu pro jez a MVE na Dírenském potoce v k. ú. [REDAKCE], ř. km 13,078.
3. Součástí žaloby učinila žalobkyně návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobkyně odůvodňuje návrh tím, že výkon oprávnění přiznaného napadeným rozhodnutím by pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká připuštěním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, přičemž veřejný zájem přiznáním odkladného účinku žalobě nebude dotčen. Žalobkyně podotkla, že osoba zúčastněná na řízení VI) již na základě napadeného rozhodnutí začala realizovat stavební záměr tímto rozhodnutím povolený, a to tak, že začala provádět přípravné práce.
4. Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném krajskému soudu dne 3. 12. 2021, k návrhu žalobkyně uvedl, že neshledává důvody pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť má za to, že je napadené rozhodnutí prosté vad. Dle žalovaného je institut odkladného účinku institutem výjimečným, který nemá sloužit obecné eliminaci účinků právní moci rozhodnutí krajského úřadu a nemá proto být v řízeních před správními soudy pravidlem. Žalovaný odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 1. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 871/21, ve kterém Ústavní soud řešil postavení vedlejšího účastníka vodoprávního řízení, který podal návrh na přiznání odkladného účinku správní žaloby, a postavení stavebníka. S odkazem na uvedený nález žalovaný

konstatoval, že právní postavení stavebníka může být (v obecné rovině) dotčeno daleko více než postavení žalovaného. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně na jeho strany 18, 20 a 22 a konstatoval, že žalobkyně stavbou jezu jako takovou dotčena nebude, jelikož změna vodního díla (jezu) bude prováděna jen na stavbě samé. Sousední pozemky ani pozemky, na kterých jez stojí, dle žalované stavbou dotčeny nebudou. Vodní poměry v místě vzduší povrchových vod (a to ani v době zvýšených průtoků vody v Dírenském potoce) dle žalované výrazně změněny nebudou, neboť na jezu budou prováděny toliko nevelké úpravy.

5. Osoba zúčastněná na řízení III. ve svém vyjádření sdělila, že se připojuje k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Zároveň se pro přiznání odkladného účinku žalobě vyslovily osoby zúčastněné na řízení IV. a V., které shodně uvedly, že by výkon oprávnění přiznaného napadeným rozhodnutím znamenal zásah do vlastnických práv ke stavbou dotčeným nemovitostem spočívající v jejich omezení a s tím spojeným vznikem újmy, zahrnujícím též zásah do vlastnického práva k pozemkům v jejich vlastnictví.
6. Osoba zúčastněná na řízení VI. nesouhlasila s přiznáním odkladného účinku žalobě, neboť dle ní není návrh důvodný, přičemž poukázala na to, že vodoprávní řízení bylo vedeno již od roku 2017 a průtahy na něm byly způsobeny do značné míry námitkami žalobkyně a vedením řízení před Okresním soudem v Táboře, jehož předmětem byla otázka vlastnictví daného jezu. Vzhledem k délce vodoprávního řízení nebylo této osobě umožněno dodávat do sítě elektřinu, což jí způsobilo nemalé ekonomické ztráty, navýšené nárůstem cen stavebního materiálu a stavebních prací, které tak dosahují stovek tisíc korun. Další případný odklad by zmiňované ztráty pouze prohloubil. Žalobkyni přitom dle osoby zúčastněné na řízení VI. žádná újma nehrozí, neboť předmětný jez se na Dírenském potoce nacházel již po několik staletí a po celou tu dobu s sebou namítané vzduší potoka přinášel. Vzhledem k uvedenému nepovažuje tato zúčastněná osoba tvrzení žalobkyně, že by jí byla způsobena nepoměrně větší újma než stavebníkovi v důsledku nemožnosti realizace vodního díla, za důvodné.
7. Ostatní osoby na řízení zúčastněné se v poskytnuté lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyjádřily.
8. Rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě upravuje § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě jsou stanoveny v § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a jestliže přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Krajský soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku reflektuje jednak hledisko veřejného zájmu při současném porovnání újmy žalobce (nebude-li odkladný účinek přiznán) s možnou újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám (bude-li odkladný účinek přiznán). K přiznání odkladného účinku může tedy soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li, že újma žalobce, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, by byla nepoměrně větší případné újme jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno. Přiznání odkladného účinku současně nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
10. Obecně platí, že hrozbu nepoměrně větší újmy musí žalobce dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit, a to s ohledem na dispoziční zásadu, která celé žalobní řízení ovládá. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy žalobce oproti jiným osobám jsou přitom vždy do jisté míry subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci žalobce. Z právě uvedeného plyne, že žalobce nese v tomto směru břemeno tvrzení; očekává se tak od něj uvedení relevantních a určitých tvrzení a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má.

11. Krajský soud se nejprve zabýval splněním první podmínky pro přiznání odkladného účinku, a to hrozbou újmy žalobkyni. Žalobkyně v žalobě uvedla, že výkon oprávnění přiznaného napadeným rozhodnutím by pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká připuštěním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nijak přitom již nespecifikovala, jaká konkrétní újma jí v případě realizace oprávnění přiznaného stavebníkovi napadeným rozhodnutím hrozí. Žalobkyně *de facto* pouze převzala dikci § 73 odst. 2 s. ř. s., což ovšem nepostačuje k tomu, aby mohlo být návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě vyhověno. Jak již bylo uvedeno shora, bylo povinností žalobkyně dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit skutečnosti, ze kterých bude vyplývat skutečnost, že jí hrozí nepoměrně větší újma, než jaká by v případě přiznání odkladného účinku žalobě hrozila jiným osobám. Žalobkyně tak ovšem v žalobě neučinila. Provádění přípravných prací k realizaci stavby nijak neprokazuje intenzivní újmu, která by žalobkyni dle jejího návrhu měla hrozit.
12. Žalovaný i stavebník (osoba zúčastněná na řízení VI.) ve svých vyjádřeních se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřili nesouhlas, přičemž z jejich strany (na rozdíl od žalobkyně) byly doloženy konkrétní důvody, které brání přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud dospěl k závěru, že potenciální újma hrozcí žalobkyni (která v návrhu nebyla nijak blíže vymezena) není nepoměrně větší, než jaká by v případě přiznání odkladného účinku žalobě hrozila jiným osobám. Krajský soud odkazuje na vyjádření žalobkyně (viz str. 20 napadeného rozhodnutí), dle které „...není třeba nějakých velkých úprav...“. Zároveň dle žalovaného žalobkyni stavbou jezu újma nevznikne, neboť jiné pozemky stavbou nebudou dotčeny a rovněž nebudou výrazně změněny ani vodní poměry v místě vzduť povrchových vod. Oproti tomu, lze mít za důvodné tvrzení stavebníka, kterému v důsledku dlouhotrvajícího vodoprávního řízení vzniká reálná újma spočívající v ekonomických ztrátách plynoucích z nemožnosti dodávat elektřinu do elektrické sítě.
13. Krajský soud připomíná, že v případě přiznání odkladného účinku žalobě se jedná o institut ojedinělý, přiznání odkladného účinku představuje výjimku z pravidla a musí být vyhrazeno jen pro takové případy, které naplňují zákonem předepsané podmínky. Splnění zmíněných podmínek přitom v daném případě nebylo shledáno. Na uvedeném ničeho nemění ani vyjádření osob zúčastněných na řízení III., IV. a V. Argumentují-li osoby zúčastněné na řízení IV. a V. blíže nespecifikovaným hrozcím zásahem do jejich vlastnického práva, nebylo zdejším soudem dovozeno, že by tato hrozcí újma představovala újmu nepoměrně větší, než která by mohla vzniknout stavebníkovi v případě přiznání odkladného účinku žalobě.
14. Krajský soud dodává, že z rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o žalobě samotné.
15. Soud uzavřel, že podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě naplněny nejsou. Proto krajský soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s., žalobě odkladný účinek nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

České Budějovice dne 15. prosince 2021

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu